

F.3120.1.10.2016

Dukla, 29 listopada 2016 r.

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 14j § 1 i § 3 oraz art. 14 c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r.- Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613 z późniejszymi zmianami) w związku z art. 1a ust.1 pkt 2 i art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 716 z późniejszymi zmianami), po rozpatrzeniu wniosku [REDAKTOWANE], o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego, w zakresie uznania czy w aktualnym stanie prawnym, dla celów sporządzenia deklaracji na podatek od nieruchomości za 2017 r., a także lata następne, za przedmiot opodatkowani podatkiem od nieruchomości w postaci budowli, o której mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (zwanej przez Spółkę PiOL), uznaje się wyłącznie część elektrowni wiatrowej (zwanej przez Wnioskodawcę turbiną), tj. fundament oraz posadowioną na tymże fundamencie wieżę, czy też za przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości w postaci budowli, o której mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 oraz w art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o PiOL, uznaje się całą turbinę (rozumianą jako jeden obiekt budowlany), na którą składa się fundament oraz posadowione na tymże fundamencie wieża wraz z częścią techniczno-elektroniczną turbiny

Burmistrz Dukli

stwierdza,

że stanowisko [REDAKTOWANE], przedstawione we wniosku z dnia 18 października 2016 r., który wpłynął do Burmistrza Dukli dnia 28 października 2016 r. o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego, jest nieprawidłowe.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 18 października 2016 r., a otrzymanym przez Burmistrza Dukli w dniu 28 października 2016 r., [REDAKTOWANE]

██████████, zwróciła się o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego, to jest uznania, że w aktualnym stanie prawnym, dla celów sporządzenia deklaracji na podatek od nieruchomości za 2017 r., a także lata następne, za przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości w postaci budowli, o której mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, uznaje się wyłącznie część turbiny, tj. fundament oraz posadowioną na tymże fundamencie wieżę, czy też za przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości w postaci budowli, o której mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 oraz w art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (zwana dalej: ustawą o piol), uznaje się całą turbinę (rozumianą jako jeden obiekt budowlany), na którą składa się fundament oraz posadowiona na tymże fundamencie wieża wraz z częścią techniczno-elektroniczną turbiny.

Zdaniem Wnioskodawcy w aktualnym stanie prawnym, dla celów sporządzenia deklaracji na podatek od nieruchomości za 2017 r., a także lata następne, za przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości w postaci budowli, o której mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 oraz w art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o piol, uznaje się wyłącznie część turbiny, tj. fundament oraz posadowioną na tymże fundamencie wieżę, bowiem wspólne stanowią one część budowlaną urządzenia technicznego, o której mowa w art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r., poz. 290 z późniejszymi zmianami). Nie stanowi natomiast, zdaniem Wnioskodawcy, budowli, o której mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 oraz w art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o piol, a przez to przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości, turbina jako całość (rozumiana jako jeden obiekt budowlany), na którą składa się fundament oraz posadowiona na tymże fundamencie wieża wraz z częścią techniczno-elektroniczną turbiny.

Swoje stanowisko Wnioskodawca uzasadnił tym, iż na gruncie prawa budowlanego, nie sposób uznać, że cała turbina stanowi obiekt budowlany, a zatem nie można rozważać turbiny w kategoriach takiego obiektu budowlanego jak budowla. Obiektem budowlanym jest tylko część budowlana turbiny, tj. wieża oraz fundament. Urządzeń techniczno-elektronicznych zamontowanych na wieży turbiny nie można uznać za wolno stojące urządzenie techniczne. Część techniczno-elektroniczna zamontowana jest bowiem na wieży, posadowionej na fundamencie, wobec czego nie sposób uznać, że elektrownia wiatrowa, zdefiniowana na potrzeby wniosku podatnika jako turbina, jest urządzeniem wolno stojącym.

Opierając się na dotychczasowym orzecznictwie Wnioskodawca stwierdza, iż pomimo zmiany prawa, które weszło w życie 16 lipca 2016 r. na mocy ustawy z dnia 20 maja 2016 r.

o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U z 2016 r., poz. 961), to na podstawie utrwalonego już w sądownictwie administracyjnym poglądu należy przyjąć, że budowlę w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o piol, stanowi tylko część budowlana turbiny.

Zdaniem Wnioskodawcy nowelizacja ustawy Prawo budowlane, wprowadzona ustawą o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, nie jest zmianą o charakterze normatywnym (materialnoprawnym), w zakresie definicji budowli, zawartej w ustawie Prawo budowlane. Wnioskodawca uważa, że również po wejściu w życie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, budowlą jest jedynie część budowlana elektrowni wiatrowej (fundament oraz wieża). W ocenie Wnioskodawcy dla celów sporządzenia deklaracji na podatek od nieruchomości za rok 2017 i lata następne, za przedmiot opodatkowania należy uznać wyłącznie część budowli, tj. fundament oraz posadowioną na tymże fundamencie wieżę. Dalsze twierdzenia wniosku wskazują, że zmiana definicji „budowli” w ustawie prawo budowlane, stanowi powrót do definicji „budowli” w brzmieniu obowiązującym do dnia 25 września 2005 r. Dopiero po tej dacie - zdaniem wnioskodawcy - definicja pojęcia „budowli” wprost wskazuje, która część elektrowni wiatrowej stanowi budowlę. Z definicji tej miało też wprost wynikać, że elektrownia wiatrowa jest urządzeniem technicznym. Wnioskodawca wskazuje również, że w sądownictwie administracyjnym utrwalony jest pogląd, że budowlą w rozumieniu art. 1a ust. 2 pkt 2 oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o piol stanowi tylko część budowlana turbiny, także przed dniem 26 września 2005 r., przez co część techniczno-elektroniczna nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Z uwagi na fakt, że charakter elektrowni wiatrowych nie zmienił się tj. ich konstrukcja, fakt bycia urządzeniem technicznym, posiadającym część budowlaną i część techniczną, nie ma powodów by uznać w ocenie Wnioskodawcy, że od dnia 16 lipca 2016 r. turbina jako całość stanowi budowlę w rozumieniu ustawy Prawo budowlane.

Elektrowni wiatrowych jako całości, nie uznaje także Wnioskodawca za wolno stojące urządzenie techniczne, o którym mowa w art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego, albowiem część techniczno-elektroniczna zamontowana jest na wieży posadowionej na fundamencie – wobec czego nie sposób uznać, że elektrownia wiatrowa, zdefiniowana na potrzeby wniosku Wnioskodawcy jako turbina, jest urządzeniem technicznym wolno stojącym. Wręcz przeciwnie – wyraźnie na pierwszy plan wysuwa się żelbetowy fundament, na którym zamontowana jest wieża (maszt), na którym dopiero montowana jest gondola. Wobec tego, że ustawodawca rozróżnia pojęcia „urządzenie techniczne” i „wolno stojące urządzenie techniczne”, co ma poświadczać o tym art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego, w którym

ustawodawca za budowle uznaje wolno stojące urządzenie techniczne oraz część budowlaną urządzenia technicznego. Z uwagi na okoliczność, że konstrukcja elektrowni wiatrowych nie zmieniła się, nie ma żadnych podstaw by uznać, że od dnia 16 lipca 2016 r. elektrownia wiatrowa nie jest już urządzeniem technicznym, posiadającym część budowlaną, a jest obecnie wolno stojącym urządzeniem technicznym.

We wniosku podkreślono, że art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego stanowi otwarty katalog obiektów budowlanych, które ta ustawa uznaje za budowle. Ma świadczyć o tym sformułowanie: „*każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak*”. Ma to oznaczać, że wymienione w tej definicji obiekty budowlane są jedynie przykładowymi, a więc wykreślenie wyrazów „*elektrowni wiatrowych*” z przykładów urządzeń technicznych, których części budowlane stanowią budowle, nie oznacza automatycznie, że całość elektrowni wiatrowej stanowi budowlę albo, że części budowlane elektrowni wiatrowej nie stanowią od tego momentu budowli. Dlatego też Wnioskodawca wskazuje, że wykreślenie tych wyrazów jest bez praktycznego znaczenia, ponieważ opodatkowaniu podlegają nadal tylko części budowlane urządzeń technicznych.

Część techniczno-elektroniczna turbiny ma nie stanowić instalacji, która zapewnia możliwość użytkowania obiektu (wieży z fundamentem) zgodnie z jego przeznaczeniem. Podobnie część techniczno-elektroniczna turbiny ma nie być urządzeniem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Ma to wynikać z tego, że to część budowlana tj. fundament i wieża pełnią funkcje służebną w stosunku do części techniczno-elektronicznej a nie na odwrót i dlatego zapewniają możliwość użytkowania części techniczno-elektronicznej zgodnie z przeznaczeniem.

Także nie sposób uznać w ocenie Wnioskodawcy, że cała turbina stanowi budowlę, o której mowa w Prawie budowlanym. Ma to nastąpić dlatego, iż jej część techniczno-elektroniczna nie została wzniesiona z użyciem wyrobów, o których mowa w art. 10 Prawa budowlanego. Wobec tego, że art. 3 pkt 1 Prawa budowlanego definiuje pojęcie „*obiekt budowlany*” jako budynek, budowle bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych. Przy tym, w świetle art. 10 Prawa budowlanego, obiekt budowlany, oprócz wyrobów budowlanych, może być również wzniesiony przy użyciu wyrobów innych niż budowlane, jednakże cechami wspólnymi obu tych grup muszą być okoliczności wyliczone w tym przepisie. Ponieważ żadna z tych cech nie dotyczy części

techniczno-elektronicznej turbiny, należy w ocenie Wnioskodawcy przyjąć, że na gruncie przepisów Prawa budowlanego, nie sposób uznać, iż cała turbina stanowi obiekt budowlany. Zatem nie można rozważać turbiny w kategoriach takiego obiektu budowlanego jak budowla. Dlatego obiektem jest tylko część budowlana turbiny tj. wieża oraz fundament.

Skutkiem nowelizacji ustawy Prawo budowlane dokonanej ustawą o inwestycjach ..., nie jest nadanie elektrowni wiatrowej statusu obiektu budowlanego, jak twierdzi Wnioskodawca, ma też być fakt, że art. 10 Prawa budowlanego nie został równocześnie znowelizowany, aby „dopasować” swoje brzmienie do konstrukcji elektrowni wiatrowych i aby obiekt budowlany, w rozumieniu Prawa budowlanego, mógł objąć swą definicją również część techniczno-elektroniczną zamontowaną na wieży. Obecnie bowiem, część techniczno-elektroniczna, z uwagi na fakt, że nie została wzniesiona z użyciem wyrobów budowlanych, ani innych niż budowlane o których mowa w art. 10 Prawa budowlanego, nie stanowi części obiektu budowlanego, za który można uznać jedynie część budowlaną turbiny.

Celem zmian dokonanych przez ustawodawcę nie mogło być zatem zakwalifikowanie elektrowni wiatrowych do obiektów budowlanych, bowiem w takim wypadku wszystkie przepisy ustawy Prawo budowlane musiałyby mieć zastosowanie do elektrowni wiatrowych, a więc również do jej elementów techniczno-elektronicznych. Taki wniosek, według Wnioskodawcy, jest nie do pogodzenia z faktem, że ustawa o inwestycjach ... nie wprowadza równocześnie zmian do np. odpowiednich w tym zakresie przepisów dotyczących uprawnień budowlanych.

Prezentowane stanowisko Wnioskodawca uzasadnia także okolicznością, że zakres działania definicji elektrowni wiatrowych zawarty w ustawie o inwestycjach ..., zawężony jest tylko do tejże ustawy. Był to, w świetle § 148 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie zasad techniki prawodawczej, świadomy zabieg ustawodawczy, na skutek którego elektrownia wiatrowa została zdefiniowana jako budowla w rozumieniu prawa budowlanego, jedynie na użytek przepisów ustawy o inwestycjach ..., za wyjątkiem rozdziału 3 tj. „Zmiany w przepisach obowiązujących”.

We wniosku wskazano także na kolejne przesłanki pozwalające uznać, że celem ustawodawcy nie było zakwalifikowanie elektrowni wiatrowych do obiektów budowlanych, co ma wynikać m.in. z przepisów ustawy o inwestycjach ..., zasady *in dubio pro tributario* oraz innych okoliczności.

Organ udzielający niniejszej interpretacji wziął pod uwagę:

W art. 2 pkt. 1 ustawy o inwestycjach ... wprowadzono definicję elektrowni wiatrowej, którą jest budowla w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składająca się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych, o mocy większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.

W myśl przepisu art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o piol, opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Definicja legalna budowli zawarta w art.1a ust.1 pkt 2 ustawy o piol, nakazuje rozumieć budowlę jako obiekt budowlany w znaczeniu przepisów prawa budowlanego, niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Ustawa Prawo budowlane, w stanie prawnym obowiązującym do 16 lipca 2016 r., za budowle nakazuje rozumieć, każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową. Nowe brzmienie art. 3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane, wprowadzone ustawą z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, spowodowało wykreślenie z nawiasu zawierającego przykładowe wyliczenie urządzeń technicznych pojęcia elektrowni wiatrowych. W załączniku do ustawy Prawo budowlane, w tabeli wiersz „Kategoria XXIX”, dodano nowy obiekt budowlany - elektrownie wiatrowe. W odpowiedzi podsekretarza stanu w Ministerstwie Infrastruktury i Budownictwa z dnia 8 lipca 2016 r. na interpelację poselską nr 4207 wskazano, iż po wejściu w życie przepisów ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, nie będą elektrownie wiatrowe traktowane inaczej niż inne budowle czy wolno

stojące urządzenia techniczne.

Modyfikacje w zakresie opodatkowania elektrowni wiatrowych podatkiem od nieruchomości, chociaż nie poprzez bezpośrednio wyartykułowanie tego w przepisie prawa podatkowego, przewiduje właśnie wzmiankowana wcześniej ustawa z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. Chociaż w ustawie tej nie ma bezpośredniego wskazania, że do zmian opodatkowania podatkiem od nieruchomości w tym zakresie dojdzie, to za przyjęciem takiego stanowiska stoi analiza treści przepisów przejściowych wskazanej ustawy. Art. 17 ustawy określa, że do dnia 31 grudnia 2016 r. podatek od nieruchomości w odniesieniu do elektrowni wiatrowych ustalany i pobierany jest na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia jej w życie. Stanowi to podstawę do twierdzenia, że zmiany dokonane w definicji budowli będą niosły za sobą również określone skutki w zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości. Ustawa o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych odsyła w zakresie definicji budowli do Prawa budowlanego, podobnie jak ustawa o pól.

Zasadniczym założeniem ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach ... jest uregulowanie problematyki budowy i lokalizacji elektrowni wiatrowych. Przyjęte rozwiązania mają bowiem na celu przede wszystkim objęcie elektrowni wiatrowych nadzorem budowlanym. Dla uzyskania pożądanego efektu ustawodawca zmienił definicję budowli określoną w art. 3 pkt 3 ustawy z dnia z 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r., poz. 290 z późniejszymi zmianami), na podstawie art. 9 ustawy o inwestycjach ..., w zakresie dookreślenia pojęcia elektrowni wiatrowych. Zmiana ta polega na wykreśleniu słowa „elektrownie wiatrowe” z tej części definicji budowli, która zawiera przykładowy katalog urządzeń technicznych, w odniesieniu do których tylko elementy budowlane uznaje się za budowlę. Nowelizacja pozostawia w Prawie budowlanym zapis, że budowlą są m.in. części budowlane urządzeń technicznych. Z przykładowego katalogu tych urządzeń usunięto jednak elektrownie wiatrowe. Jednocześnie w Prawie budowlanym (załącznik, w kategorii wiersz XXIX), o czym już wcześniej wzmiankowano, wymieniającym kategorie obiektów budowlanych (budynków, budowli lub obiektów małej architektury), dodano elektrownie wiatrowe, bez dokonywania rozróżnienia na części budowlane i niebudowlane. W świetle przywołanych wcześniej przepisów elektrownie wiatrowe stanowią budowle w całości, bez możliwości zastosowania podziału na urządzenia techniczne (wirnik, gondola) oraz części budowlane (maszt oraz fundament).

Prowadzi to do konieczności objęcia podatkiem od nieruchomości (budowli) całości elektrowni wiatrowych – skoro bowiem elektrownia wiatrowa została w całości wymieniona jako jedna z kategorii obiektów budowlanych, to powinna ona być budynkiem, budowlą lub obiektem małej architektury. Ponieważ niewątpliwie elektrownie wiatrowe nie spełniają przesłanek do uznania ich za budynki albo obiekty małej architektury – pozostaje zatem uznanie ich za budowle.

Natomiast w związku z tym, że do definicji budowli w zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości bezpośrednio odwołuje się ustawa o piol, dokonany zabieg legislacyjny, niesie za sobą także konsekwencje podatkowe. Nowa definicja budowli powoduje bowiem, że podatek od nieruchomości w wysokości 2% należy naliczać od wartości całej elektrowni wiatrowej, a nie tylko od jej elementów budowlanych, tak jak miało to miejsce do 31 grudnia 2016 r. Oznacza to, że od 1 stycznia 2017 r. opodatkowaniu podlegać będzie zarówno fundament i maszt jak również elementy techniczne elektrowni wiatrowej (wirnik, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu itp.), stanowiące istotne części całej elektrowni wiatrowej. W konsekwencji wskazanych zmian należy uznać, iż elektrownie wiatrowe należy zakwalifikować w całości jako budowle.

W uzasadnieniu wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 13 września 2011 r. (sygn. akt P 33/09) wskazano jak powinno się interpretować przepisy podatkowe dotyczące opodatkowania budowli podatkiem od nieruchomości w zgodzie z Konstytucją, stwierdzając m.in., że za budowle w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych można uznać jedynie budowle wymienione w art. 3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane, w innych przepisach tej ustawy lub w załączniku do niej, będące wraz z instalacjami i urządzeniami obiektem budowlanym, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. b ustawy Prawo budowlane, czyli pod warunkiem, że stanowią one całość techniczno-użytkową. Oznacza to, że od 1 stycznia 2017 r., elektrownie wiatrowe będą podlegały opodatkowaniu od całkowitej wartości, bez podziału na części budowlane i niebudowlane.

Wnioskodawca zgłosił zarzut, że celem zmian dokonanych przez ustawodawcę nie mogło być zakwalifikowanie elektrowni wiatrowych do obiektów budowlanych, bowiem w takim wypadku wszystkie przepisy ustawy Prawo budowlane musiałyby mieć zastosowanie do elektrowni wiatrowych, a więc również do jej elementów techniczno-elektronicznych. Taki wniosek, według Wnioskodawcy, jest nie do pogodzenia z faktem, że ustawa

o inwestycjach ... nie wprowadza równocześnie zmian do np. odpowiednich w tym zakresie przepisów dotyczących uprawnień budowlanych. Organ udzielający niniejszej interpretacji indywidualnej stoi na stanowisku, że zmiana przepisów dotyczących uprawnień budowlanych nie przedkłada się na sprawę opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych i nie jest z nią związana, tym samym nie ma znaczenia w sprawie.

Zastrzeżenia Wnioskodawcy odnośnie jakości stanowienia prawa w zakresie ustawy o inwestycjach ... i usytuowania w tej ustawie poszczególnych przepisów prawnych oraz ich wpływu na dokonaną zmianę prawa skutkującą objęciem podatkiem od nieruchomości całej budowli elektrowni wiatrowych, łącznie z elementami technicznymi (wirnik, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu itp), wobec wejścia tej ustawy w życie, łącznie z dokonanymi zmianami w przepisach odrębnych ustaw, nie mają znaczenia dla niniejszej interpretacji indywidualnej. Zastrzeżenia te mogą być podnoszone w odrębnym postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym i do czasu wydania orzeczenia tego organu stwierdzającego niezgodność przepisów ustawy o inwestycjach ... z Konstytucją RP, wzmiankowane przepisy są wiążące dla podmiotów stosujących prawo.

Na tle przedstawionego stanu faktycznego i prawnego Burmistrz Dukli stwierdza, że stanowisko Wnioskodawcy jest nieprawidłowe.

Mając na uwadze powyższe, w obecnym stanie prawnym, od 1 stycznia 2017 r. za podstawę w opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości budowli – elektrownie wiatrowe, należy przyjąć ich całkowitą wartość, uwzględniając wszystkie elementy budowli wskazane w art. 2 w związku z art. 9 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 961) tj. fundament, wieżę oraz elementy techniczne (wirnik, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu itp), o mocy większej niż moc mikroinstalacji o których mowa art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2015 r., poz. 478 z późniejszymi zmianami).

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Pouczenie:

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, ul. Kraszewskiego 4a, 35-016 Rzeszów, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie czternastu dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu - do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, zwanej dalej Ppsa - Dz. U. z 2016 r., poz. 716 z późniejszymi zmianami). Skargę do WSA wnosi się w dwóch egzemplarzach (art. 47 ustawy Ppsa) w terminie do trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia wezwania (art. 53 § 2 ustawy Ppsa). Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ustawy Ppsa).

Otrzymują:

[REDACTED]
[REDACTED]

2) A/a

BURMISTRZ
Andrzej Bytnar